

Ett nöisamt nöije wunnit, tå
then ehreborne och
högwählachtade herren, herr...

1700-1829 81 Cbza F01.

National Library
of Sweden

80

Et t noisamt **Höje** wunnit /

Så then

Schreborne och **Högwählachtade** Herren /

Herz CARL
WITTFOTH,

WählFörnam Riöp och HandelsMan i Stapelstaden **ÅBO** /

Medh

DygdEdle **Jungfrun** /

Jungf. SARA
SCHELE,

Et t ouplösligit **Ahta Förbund** i **Hög-Förname** Personers
Närwaro lyckeligen fullbordade i **ÅBO** den 7 Decembr.

Anno 1711.

SWem är thet obekant / hwad wälde Astrild öfwar /
Hur mången Cavallier, han med sin Håårsköld pröfwar /
Ja nappast någon fins / in under Himblen blå /
Som starcka wäldet thes / kan ringast emotstå.

Ja han medh ringa ting / uträttar store Dater,
Hwar till han brukar eij / Raketter, Spiut / Granater,
Men medh en lüten Pühl / han alt ansätter så /
At billigt en och hwar / ther öfwer undra må.

In Fiskar / Foglar små / som mänd i werlden wara /
Så artigt kan han ock / behändigt sammanpara /
At hwar ock en af them / uppå beståndan tijd
Tillsamman tråda mänd / medh största flit och ijd.

Ja ock medh Mennskie Barn / han lijkaledz plår göra /
Så at han alraförst / plår theras hiertan röra /
The längta blifwa ett / som förr ha warit två /
At the seen af hwar ann' sitt nöje hafwa må.

Then sama Pühl på wår Herz BRUDGUM åfwen stadnat /
Jagh troor Cupido sielf / ther till har wågen banat /
Och twingat honom nu / at för en sådan soot /
I täcka Flicfors hoop / sigh sökia nödig boot.

Thet han nu åfwen giordt / och sigh utwalt en SARA
Lijf Abrahe, medh then / at liusligt samman wara /
Så at eij någon Them / skall mera skilla åt /
In som then bleka död / som fäller Wänner sååt.

Men

Men sij doch thetta alt / har sielfwer HERren lagat /
Wtas sin Himmels Thron / ty honom så behagat /
Thersöre flinger up / nu Instrumenter all /
På Theras Heders-Dag / och wijser frögdeskall.

Votum.

All stora Himbla Kung / som thetta så har slutit /
Låt grönskas rosor lyft / thet som Tu hafwer knutit /
Låt Thesse lefwa städz uti en liuslig wår /
Til thes the hinna må / then gamla *Neslors* åhr.

Når Theras lefnadz träå / är spunnen helt til ånda /
Låt Them lycksaligt tå / i Glädie Himlen lända /
Ther Christus wår Brudgum Them liusligt tager moot
För wål utståndens kamp / å thenna Jordens Kloot.

På thenne dag en Wån sigh här then andra tager ;
Ty Gudh then Högste thet allwijst sielf styr och lagar /
Han rår thet föra ut ; thet manglar honom eij /
Thet ingen neka dierfz / eij ther til säga neij.

En BRUDGUM kommer fram / förutan fruus och wåsend /
Doch medh godt skick / jagh troor / han war ther på belåsen /
Han har sigh waldt en BRUD / som deijlig är och nått /
Medh Dygder zjrad ock af mången weetskap mått.

Ty war Herz BRUDGUM glad / at Gudh Ehr nu belöner /
Medh så otaligt godt / Ehr medh en Ahra fröner /
Som skattas öfwer alt : thet skeer eij oförtänkt /
At nu Ehrs sinne blije / medh then J önskat / länkt.

Ja billigt man Ehr må / helt lycklig städze skatta /
Som får på thenna stund en sådan BRUD omfatta /
Som har eij mindre årfft af Sara Dygd och Läf /
En namnet / thet hon prydte medh prijs på dygdens haf.

Och

Och BRUDEN statta wij helt lycklig medh the flera/
Som sigh hwar i sin Wån förnöija så medh mera:
Hon får nu äga then som i förnöijlighet/
Medh Fromhet Dugd och Wett med Henne omgås weet.

Nu store HErre Gudh/ som Thessa så förenat/
Låt tin wälsignelse/ eij warda Them förmenat/
Låt Lyckan städze groo hos Them i dagar all/
Them skydda altijd och bewara från alt fall.

Tu wärdes altijd them/ medh tålmod bekröna/
När the betarswa hielp/ tu wärdes them eij söna:
Swad the tigh bedia om/ gif efter willian tin/
Men öfwer alt tin frjöd och ett förnöijligt sinn'.

Låt intet bryta så thet band som nu är knutit/
Men när thet skeer/ at thet skal ändtlig warda brutit/
Så för them till tigh in uti tin Glädie-Sahl/
Ther man eij talas hör om Jammer Sorg ell' Dwahl.

P. S.
Ab.

